Bogdan Grigore - ZBORUL INGERULUI

Te trezesti din vis, visai ca zbori, ca erai liber, dar nici chiar tu nu poti dormi cand toti ceilalti zbiara cuprisi de panica, pentru ca, in sfarsit intelegi si tu, au aparut Ingerii. Cei pe care tu ii invidiezi atat de mult, care pot sa zboare, Ingerii cu pielea lor alba, stralucitoare, cu flacarile ucigatoare pe care le arunca.
Incepi sa fugi, nu conteaza unde, doar fugi, incurcandu-i pe ceilalti, nu simti loviturile lor, nu iti pasa, stii ca, oricum, Ingerii o sa va curete pe toti, asa au facut si cu celelalte orase, au lasat in urma cadavre carbonizate. Si te gandesti ca vrei sa fii si tu un Inger, sa poti zbura, sa fii invincibil in armura ta stralucitoare, sa-i pedepsesti pe muritori cu foc divin.
Ranga te loveste si iti pierzi cunostinta, fara sa mai vezi exploziile de lumina, si, fara ca tu sa mai stii, Ingerul intra in adapost si focul rece topeste muschi si oase.
Iti revii si iti aduci aminte ce se intampla, sari in picioare, dar e prea tarziu, esti singur, ceilalti au devenit cu totii gramajoare de carbon si abia acum sesizezi ca nu esti chiar singur, mai este cineva, dar n-ai vazut, te uitai in jos...
Un Inger. Exoskeletul de titan, propulsoarele fotonice, lansatorul de plasma. Ingerul leviteaza chiar in fata ta, deasupra resturilor carbonizate. Ramai nemiscat si astepti, stiind ca totul s-a sfarsit, ca cenusa te se va amesteca cu nisipul. Incerci sa-ti golesti mintea, sa nu te mai gandesti la nimic, sa nu mai vezi, sa nu mai auzi...
Suieratul aerului care umple spatiul vid in locul unde statea Ingerul, si tunetul, si te gandesti ca o sa ploua. Picaturi mici incep sa cada, apoi din ce in ce mai mari, mai grele, ce se intampla, ceva nu-i in regula si atunci iti privesti mainile si intelegi si incepi sa urli, desi habar nu ai ce-i o ploaie acida si trasnetul te orbeste.
Cand te trezesti, nu mai auzi ploaia si deskizi okii si nu mai esti afara. Incerci sa misti mana, dar nu reusesti, bratul tau e doar un ciot, chiar daca tu il simti, si vrei sa inkizi din nou ochii, dar nu mai ai pleoape, si nimic nu te impiedica sa vezi zecile de trupuri mutilate asemeni tie, si pana si tu intelegi ca ei au nevoie de voi, dar nu de corpurile voastre, de aceea nu te-au teleportat inainte sa trimita ploaia, probabil nu le trebuie dacat creierul vostru.
Te trezesti pentru ultima data, tu inca nu stii asta, dar sistemul cibernetic de conservare a detectat activitatea constienta a creierului tau si a inceput algoritmul de purificare.
Mai apuci sa vezi, sa simti, sa INTELEGI... exoskeletul de titan, propulsoarele fotonice, lansatoarul de plasma.
Un Inger. Esti un Inger, dar acum stii ca, de fapt, te numesti ECCOM, Enhanced Cyborg Communicator, identificativ Harrison. Dar nu conteaza nimic, pentru ca zbori.
Zborul...